

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník X.
Február
2007

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 2

Desať rokov

Časopis, ktorý práve čítate sa týmto vydaním dožil desaťročia. Zdedil som ho ako rozbehnutú vec. Keď sa mi niekedy zdalo, že dochádza invencia, že sa jeho stránky zaplňajú len informáciami o farských akciách... neraz som redakčnú radu trápil otázkami, že čo je cieľom, aký bol motív založiť ho. Tie otázky boli podnietené rátaním: koľko času a energie potrebuje každé číslo - a nemožnosťou zrátať efekt. Vždy, aj keď som nedostal odpovede na svoje otázky, sme sa dohodli, že ideme ďalej. A tak má toto dieťa redakčnej rady už celkom slušný počet čísel a pomerne vysoký vek.

Vrátim sa však tým otázkam a pokúsim sa ich prehliť. Už nie len vzhľadom na časopis, ale na samotný život. Aj tam sa totiž niekedy nedá dorátať ekonomicky či inak merateľného výhodného výsledku. Sú veci, ktoré sú náročnými a pritom si ich nevšimneme. Asi najkrajším príkladom je žena v domácnosti - mnoho drobností, nenápadných zlepšovákov (od toho, ako vyčistiť kanvicu na čaj tak, že by to muž nedokázal, cez dochutenie jidla, až po nie-

koľko nenápadných a tak dôležitých viet s dieťaťom) a všetko to neraz zmizne akoby v zabudnutí. Život niekedy neznamená prevratné veci, ale len jednoduché. A preda aj toto je život. Aj toto je život pre väčšinu ľudstva. Môže teda niekto žiť zbytočne? Môže byť človek, ktorý by konal len zle? Môžeme v živote nič nedosiahnuť? Takmer je to nemožné! Aj ten najzabudnutejší život niečo znamená. Aj ten úplne zabudnutý skutok tvorí reťaz ľudstva.

Ale to už je vlastne Biblia. Sme stvorení na obraz Boží. A sme aj hriešnici. Ani jedno nesmie byť osamotené - nie sme len vrchol tvorstva, ale aj hriešnici a nie sme len hriešnici, ale každým svojim slovom a skutkom vytvárame niečo, čo je nezanedbateľné.

Budeme sa teda s časopisom trápiť ďalej. Vo viere, že niekedy aj to nemerateľné môže byť na ošoh. Ďakujem všetkým, ktorí sa doposiaľ za desať rokov existencie podpísali (niekedy aj nepodpísali) pod tie nenápadné a nemerateľné slová, ktoré možno niekoho potešili, iného povzbudili, iného vyviedli z omylu... Ďakujem za ich čas, za ich ochotu. A ďakujem aj tým, ktorí sa budú na tom podieľať v budúcnosti.

Peter Cibira

Príbeh dieťaťa, ktoré zostalo

Každé dielo má svoj život. Ak chceme to dielo pochopiť, je dobré poznať jeho príbeh. A dobré je poznať, čo k tomu príbehu viedlo. To je dokonca vedecký odbor, ktorý nesie meno hermeneutika. A tak sme radi, že môžeme predložiť jeden „hermeneutický“ rozhovor o príbehu nášho časopisu. Za jeho vznikom sú totiž výrazne podpísaní ľudia, ktorí už nežijú v Suchej: Gabriel Paulovič (ďalej len G) a Jozef Belica (ďalej len J).

1. Aké boli motívy vzniku časopisu?

G: Snažím sa spomenúť ako to celé začalo. Pamätám si že myšlienka založiť farský časopis alebo noviny mi vrtala hlavou nejaký čas. S Jožkom Belicom sme sa o tom bavili už predtým ako pad-

lo rozhodnutie skúsiť to. Nevieťm či sme sa veľmi zamýšľali nad motívom. Jednoducho sme chceli urobiť niečo čo dokážeme, čo je v našich silách, a čo by snád' mohlo priniesť úžitok farnosti. No a možno v tom bol aj kus mladíckej nerozvážnosti pustiť sa do tohto projektu. Vtedy som ešte netušil koľko nocí strávim pri písaní a editovaní. Predpokladám, že ani ty si netušil že asi o necelý rok ti to celé zavesím na krk (smiech).

Tých nápadov bolo vtedy viac. Možno je čas prezradiť ďalší z nich – farská knižnica – ale nie len na požičiavanie kníh ale aj na stretávanie mládeže.

J: V prvom rade by som chcel poďakovať všetkým, ktorí sa na príprave DO podieľali a podieľajú doteraz. Zvlášť dôstojnému pánovi Jozefovi Kolpákovi, ktorý si tú našu, trocha bláznivú,

myšlienku osvojil. Myslím si, že išiel do toho aj napriek pochybnosti či vôbec budú nejaké ďalšie vydania. Zaobstaral imprimatur a tak sme mohli hneď od prvého čísla vydávať DO s biskupským povolením a požehnaním. Ja som to cítil ako určitú oporu, myslím, že nás to posúvalo ďalej. Doteraz si pamätám na prvú titulku s veľmi výstižným úvodníkom „na cestu“ od bývalého pána farára. Moje poďakovanie patrí aj ostatným členom redakčnej rady, bez vás by asi DO nevychádzali tak ako sme si to s Gabom na začiatku predstavovali a dnes by sme nevydávali už desiaty ročník.

Vrátim sa k otázke motívu, keď už páchatel'ov máme. Bola to hlavne Gabova myšlienka, aby sme vydávali noviny alebo časopis pre farnosť. Niečo také ako majú v Trnave alebo v Bratislave. Som rád, že sa nám ju podarilo aj zrealizovať. Chceli sme u ľudí, a nielen u tých čo chodia do kostola, vzbudiť väčší záujem o veci okolo nás. Hlavne o to, čo sa deje u nás vo farnosti, v Suchej, Košolnej a Zvončine. Chceli sme ich tak trochu zobudiť. Chceli sme prostredníctvom DO vysvetľovať bližšie veci ohľadom nášho náboženstva, ktoré sa nám stali zvykom a prežívame ich bez nejakého hlbšieho významu. Približiť významných rodákov z farnosti, jej histó-

riu a zaujímavé miesta. Chceli sme našim farníkom ukázať niečo z ich bezprostredného okolia, veci často prehliadané a pritom pozoruhodné. Mysleli sme, že by si ľudia o tom radi niečo prečítali.

2. V čom vidíš posun v dobe, v čom sa zmenila doba vtedy a dnes?

G: A zmenila sa tá doba? Alebo sme sa zmenili my? Zdá sa mi že Cirkev bola a je pod tlakom zvonku a žiaľ aj zvnútra, máme vraj ísť s dobou. Alebo dokonca je útok otvorenejší, priamy. Ale ako hovorí Písmo, nič nového pod slnkom. Cirkev vždy bola už od čias apoštolov trňom v oku. Nenadarmo Ježiš povedal: „Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa nenávidel prv ako vás“ (Jn 15,18).

Teda ak sa niečo zmenilo po desiatich rokoch tak azda iba my alebo skôr ja lebo za ostatných nemôžem hovoriť. Ja sa možno už zmierujem s tým že tá doba sa až tak nemení a hoci v drobnostiach rozdielne predsa podobné problémy zažívala Cirkev tak v časoch apoštolov ako pred desiatimi rokmi ako aj teraz.

Možno moje slová vyznievajú pesimisticky ale naozaj v tom nie je pesimizmus. Práve naopak je v tom viera v Cirkev, vedenú Duchom, ktorá je soľou a svetlom.

J: Myslím, že doba sa zmenila. Aspoň z môjho pohľadu. Je to síce len desať rokov, ale treba si uvedomiť, že sme mali po dvadsiatke a svet bol pre nás malý. Teraz máme rodiny, staráme sa o deti, je to úplne niečo iné. Zmenila sa aj spoločenská klíma, teraz je priateľskejšia, ľudia sú otvorenejší, ochotnejší. Keď sme začínali, na Slovensku vrcholilo obdobie mečiarizmu. Ľudia len nadávali alebo im bolo jedno čo sa deje. S Gabom nás to dosť štválo, myslím si, že aj to bol jeden

z dôvodov prečo sme sa rozhodli vydávať časopis.

3. Prekonal si rámeček rodnej dediny. V čom vidíš súvislosti s tým posun duchovných médií?

G: Zápas o pravovernosť v rámci Cirkvi sa prenáša aj do médií. Tu v Kanade je to asi oveľa horšie ako na Slovensku. To že noviny majú v názve prívlastok „katolícky“ ešte neznamená že sa v nich dočítate katolícke učenie. Samozrejme sú aj dobré diela ako napríklad americká EWTN s ich katolíckym televíznym a rozhlasovým vysielaním. Tiež máme možnosť počúvať cez internet slovenské rádio Lumen.

Keď sa dnes hovorí o médiách tak sa nedá nespomenúť internet. Veľa dobrých stránok s kresťanskou a katolíckou tematikou. Ako miništrant vo výslužbe musím spomenúť aspoň jednu stránku ktorú som len nedávno objavil – www.ministranti.sk. Myslím, že úloha internetu v evanjelizácii bude rásť.

J: Toto neviem posúdiť, nezaoberám sa tým. Ak by sme zostali len u tlačenej médií, zdá sa mi, že teraz možno najst' katolícky časopis, noviny, alebo brožúru v každom väčšom kostole. Myslím tým farský časopis, alebo časopisy vydávané jezuitmi, františkánmi, atď. Nechcem to tu hlbšie rozoberať, asi by bolo dobré poznať túto problematiku bližšie, napr. po obsahovej stránke, zameraním týchto médií... Možno bude zaujímavejší kanadský názor na vec.

4. Čo je to duchovnosť? Prečo názov Duchovné ozveny?

G: Prečo „Duchovné ozveny?“ A môžem povedať pravdu? Na prvej redakčnej rade sme sa všetci snažili prísť s pekným a výs-

tižným názvom. Ak sa dobre pamätám mne sa najviac páčil názov „Katolícke listy“ alebo aspoň mať to „katolícke“ v názve. Nakoniec najväčšiu podporu získal titul „Ozveny“. Veru tak, mali to byť „Ozveny“. Na poslednú chvíľu som z domu telefonoval každému koho som zastihol. Nemohol som sa s týmto zmieriť. Chýbalo mi tam niečo čo by naznačilo už v názve náboženský charakter tohto nášho časopisu. Nieкто navrhol pridať „duchovné“ do názvu. A tak máme dnes „Duchovné ozveny“.

Dnes sa duchovnosť skloňuje vo všetkých pádoch. Žiaľ častokrát sa za tým skrýva len dobrý pocit, jednoducho: „mám pocit že toto je dobré a preto to aj duchovné“. Duchovnosť je videná ako protipól organizovaného náboženstva. V skutočnosti Cirkvi je chrámom Ducha Svätého a duchovnosť vyrastá z pôsobenia Ducha v živote Cirkvi, farnosti a jednotlivca. Dokonca aj tí čo stoja mimo Cirkvi čerpajú z tohto pôsobenia.

J: Najprv tú druhú otázku, že prečo duchovné ozveny. No, keď mám pravdu povedať, keby bolo na mne a na Gabovi, tak by sa to volalo Katolícke listy alebo tak podobne. Určite sme chceli dať aj názvom najavo, že v Suchej, Košolnej a Zvončine žije významná katolícka komunita, ktorá sa neobmedzuje iba na „babky v kostole“, ale že je to taká veľká farská rodina s pestrým životom. Pritom nechcem znevažovať význam tak veľmi potrebných modlitieb našich mám a babičiek. Redakčná rada sa napokon po dohode rozhodla pre názov Duchovné ozveny a ujalo sa to. Myslím, že aj preto, lebo sme to všetci zobrali za svoje. A čo je to duchovnosť? Asi to nepoviem veľmi múdro, ale predstavujem si to ako niečo, keď človek môže komunikovať na nejakej vyššej úrovni. Keď sa napr. viem

spolahnúť na to, že aj čosi iné ako len ja ovplyvňuje môj život a viem, že tak je to správne a to ma naplňa vnútorným pokojom. Asi tak nejako.

5. Kam sa Duchovné ozveny posunuli dnes?

G: Nevieť či mi prináleží hodnotiť kam sa posunuli. Myslím že čitatelia ich prijali a zobrali za svoje, a to je veľmi dôležité. Priznám sa že som na začiatku mal strach ako bude táto novinka vo farnosti prijatá. Ukázalo sa že veľmi dobre. Pamätám si tiež keď som po dlhšom čase pri návšteve na Slovensku dostal do rúk jedno číslo. Bol som príjemne prekvapený kvalitou článkov a grafickou úpravou. Bolo vidieť ako Duchovné ozveny žijú a vyvíjajú sa. A bezpochyby ako Duch Svätý pomáha tomuto dielu.

Už som niekoľkokrát spomenul pôsobenie Ducha Svätého v Cirkvi. Niekedy o tom hovoríme ako keby to bolo len niečo teoretické a nie niečo čo ovplyvňuje náš každodenný život. Ale tento časopis je doslova rukolapné pôsobenie Ducha. Nevieť či by nebolo treba pridať do tiráže: „Vydávané s podporou Ducha Svätého“ (smiech). Tak aj ten názov je nakoniec ten správny, ozveny pôsobenia Ducha vo farnosti – Duchovné ozveny.

J: Už asi šesť rokov nie som priamo pri tvorbe DO, a tak posudzovať by mali asi iní. Veľmi ma však teší, že DO ani po desiatich rokoch nestratili na význame, a že si okrem úlohy farského časopisu plnia úlohu akoby spoločných obecných novín pre všetky tri dediny. Myslím, že úvodníky dôstojného pána Petra Cibiru nemajú chybu (gramatické si nevšímame) a zmena formátu je tiež vcelku praktická aj keď pre mňa budú DO vždy veľkosti A4. Je len

dobre, že DO majú stále viacerých prispievateľov rôzneho veku, postavenia či záujmov, dáva im to potrebnú rôznorodosť a zaujímavosť. Touto cestou by som chcel vyzvať občanov Suchej, Košolnej a Zvončína, nebojte sa prísť s príspevkom, postrehom alebo radou, budeme veľmi radi. Veď DO robíme sami pre seba a aké budú závisí len od nás.

6. Čo želaš čitateľom Duchovných ozvien?

G: Nuž, aby prestali byť len čitateľmi a začali byť aj pisateľmi a prispievateľmi. Zvlášť mladí – stredoškólači, vysokoškólači, mládež – nečakajte na nič, zoberte pero (či klávesnicu počítača) a píšete. A keď dopíšete ohláste sa niekomu z redakčnej rady či priamo pánu farárovi: „Tu je môj článok“.

J: Čitateľom DO želaám pevné zdravie, radosť zo života, veľa božej milosti a darov Ducha svätého, aby ste vždy vedeli rozlišovať to dobré a dôležité od menej podstatného a tým robili radosť aj druhým. Duchovným ozvenám prajem, aby mali šťastie na ľudí, ktorí ich robia a nech by boli aspoň takí dobrí ako doteraz. Nakoniec chcem pozdraviť Gabriela Pauloviča, ktorý za tým všetkým bol a popriať mu veľa takých splnených snov akým sú Duchovné ozveny.

Za rozhovor ďakuje Peter Spusta

V redakčnej rade pracovali:

vdp. Jozef Kolpák, vdp. Peter Cibira, Gabriel Paulovič, Jozef Belica, Katarína Silná, Alena Lastovičková, Gabriela Spustová, Peter Spusta, Mária Hečková, Lívia Izakovičová, Helena Tajcnárová, Milada Krajáčová, Alena Baranovičová, Daniel Hrebíček, Katarína Karadyová, Eva Danišová, Silvia Císarová

ČAS

Starec - staroba
Čas cvála bez prestania
Čo bolo nikdy sa nevráti
A my po čase iba spomínáme.
S radosťou ale aj bôľom
Alebo spomienky odháňame od seba.

Sú chvíle v ľudskom živote.
Keď srdce mocnejšie cíti.
Keď um jasnejšie zoznáva.
Keď treba odpovedať uspokojive
Na všetky otázky:
Staroba je tou príležitosťou.

Treba si uvedomiť.
Že kým človek žije (starec - stareňka)
Nikdy nie je neskoro na polepšenie.
Všetky cesty starých rodičov
Majú viesť do rodiny.
Základné šťastie je v nej -
Teda v nás, ak je ono v nás.

Čas cvála bez prestania -
Čo bolo nikdy sa nevráti.
No lásku so sebou neberie.
Láska ostáva.
Lebo sme všetci stvorení pre lásku.
Ktorú môžeme darovať i starobe.

Čas sa počíta od počatia
A ten sa zastaví až smrťou
A preto si ho všetci vážme, starec
i mládenec.
Tento čas sa začal odpočítavať
od stvorenia sveta.
Svetla i života.

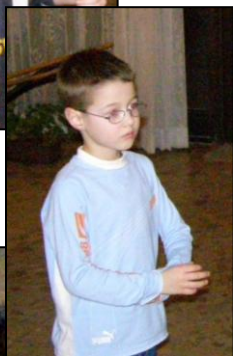
Poďakujme pánu stvoriteľovi – sveta
Bohu za jeho lásku.

Aj dospelí sa môžu hrať!!!

Je človek len racionálny a vedecký? Nepotrebuje tak náhodou aj veci, ktoré nie sú vedecké? Nepotrebuje aj umenie, pohyb, krásu...? A tak sme sa pokúsili o akciu, ktorá – zdá sa – viacerých potešila. Myslím, že sa nemusíme hanbiť – ani pred vedeckým svetom, ale ani pred športovým. To, čo sme videli sa naozaj dalo pozerat'. A dalo sa z toho tešiť.

Ani ženy nezaostávajú

Deti sú pre dospelých príkladom, ako sa hrať

mladší žiaci: (zhora)

1. Martinkovič Matej
2. Ižold Michal
3. Pluhár Alexej

ženy: (zľava)

1. Matovičová Lenka
2. Kuracinová Ružena
3. Martinkovičová Petra

starší žiaci: (zľava)

1. Pospíšil Martin
2. Lastovička Lukáš
3. Benedek Jakub

muži:

1. Široký Mikuláš
2. Tomašovič Milan
3. Dubovský Ján

foto: Marián Ižold, Jozef Novák

Na úspešný priebeh farského stolnoteniseového turnaja dohliadali (zľava) hlavný rozhodca (Jozef Dubovský), organizátor vdp. farár Mgr. Peter Cibira, a starosta Suchej nad Parnou (František Oboril) s pomocou ďalších zainteresovaných. Výsledky sa priebežne zaznamenávali do počítača, ktorý obsluhoval Peter Spusta.

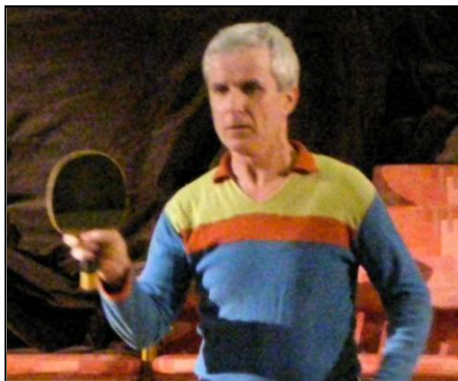
Motiváciou bol okrem dobrého pocitu aj Putovný pohár.

Tentokrát ho do dočasnej držby získal Mikuláš Široký

Na druhom mieste sa umiestnil Milan Tomašovič (vľavo)

Víťaz prvého ročníka Ján Dubovský tentokrát získal tretie miesto.

Vôňa domova

Na svete existujú rôzne vône, pachy, arómy.

Všimli ste si, ako vonia naša dedina?

Každá z vôní môže vo vás vyvolať nejakú spomienku, niečo vám pripomenie, možno niečo pekné z detstva. Možno rozbité koleno, ktoré mama liečila slivkovým osúchom, alebo masným chlebom s cibuľou.

Vždy, keď prechádzam dedinou, všimam si okolie, ľudí, ale vnímam i arómy, vône vychádzajúce z domov. Tak napríklad v lete, podľa vône viem, kedy je čas zavárania uhoriek, kde a kto varí paradajkový pretlak, varí lečo. Pekná vôňa sa nesie dedinou v čase varenia slivkového lekváru.

Každé ročné obdobie má svoju vôňu, ktorá nás upozorní – už je môj čas! Na jeseň zvykne rozvážať aj spálená zemiaková vňať, či horiace lístie. Že sa blíži zima, ohlásí vôňa čerstvo napíleného dreva. Kedy viem, že prichádza hodový týždeň? Prezradí ho vôňa vanilkového pečiva, či pečených kačíc. Pred Vianocami spoľahlivo určíte, v ktorom dome pečú vianočné oblátky. V čase zakáľáčiek – okrem vriacej vody, zacítite praženú cibuľku, vôňu pečených jaterníc, či pražiacich sa oškvar-

kov. V čase raňajok sa okoloidúcemu zbehnú slinky, ak zacíti napríklad praženicu. Niekedy sa dá spoľahlivo určiť, v ktorom dome budú obedovať fazuľovú polievku s lokšami.

Pýtate sa, čo ma viedlo k napísaniu tejto úvahy?

Priviedol ma k tomu telefonát môjho syna zo zahraničia. K Vianociam som mu poslala okrem iných darčiekov aj krajec chleba so slaninou. Obratom mi zavolať. Okrem slov vďaky mi povedal aj toto: „Ani nevieš, čo si mi poslala, akú vzácnosť! Dostal som od teba kus domova – vôňu chleba, ktorú ničím nenahradiš! Bol to nádherný darček!

Možno prišiel chlebič k adresátovi trochu stvrdnutý, ale svojou vôňou mu pripomenul domov, jeho najbližších.

Priznám sa, po telefonáte som bola v rozpakoch. Naozaj som mu urobila radosť kúskom chlebiča, ktorý mu pripomenul domov? Zamyslela som sa nad jeho slovami – viem, čím mi vonia domov?

Viem určite.

Vonia čerstvo upečeným chlebičkom a mamou! A Vám?

Anka Oravcová

Fašiangy, Turíce...

Všetkých čitateľov Duchovných ozvien, aj tých, ktorí chcú jedno fašiangové popoludnie stráviť veselo a príjemne, pozývame na program pripravený na **nedeľu 18. februára 2007 do Kultúrneho domu v Suchej nad Parnou.**

Celé to začne o 14.30 hod. sprievodom v maskách a krojoch od KD a o 15.00 hodine bude pokračovať veselým fašiangovým programom v budove KD.

Vystúpia talentované deti z Košolnej, Zvončina a Suchej nad Parnou, rodina Mazúrových, Suchovský spevácky zbor, Detský spevácky zbor Laudate, dychová hudba Suchovanka a ako hosť Matúš Dobšovič so svojou dcérou z Dolných Orešian.. Po skončení sa zabavíme pri hudbe a pohostení, ktoré si spoločne pripravíme. Účasť prisľúbili všetky spoločenské organizácie a podporu máme aj z Obecného a Farského úradu.

Každý, kto príde v kroji, či v maske, je srdečne vítaný! Ale tešíme sa aj na tých bez masiek!

Oslávili sme Vianoce

Vianočné akadémie – vec, ktorá vznikla v čase totality, aby trochu názorne priblížila ľuďom biblické udalosti z čias narodenia Ježiša Krista. Aby to bolo „počúvateľné“, Biblia sa v nich prepojila s ľudovou tvorivosťou, hudbou, hranou scénou. A fungujú dodnes. Aj v našom farskom kostole sme počas týchto Vianoc zažili podobnú akadémiu v podaní detí zo Základnej školy Angely Merici. Chceme touto formou poďakovať a pre nás pripomenúť tento okamih.

-pc-

foto: Mária Mazúrová

Zamyslenie

Práve dnes, keď som pozerala film s Kevinom Costnerom o jeho mŕtvej žene a malej dcérke, začala som sa zamýšľať nad vetou, ktorú povedal v závere filmu: „Naučila ma pochopiť niektoré veci až po svojej smrti.“ A ja sa pýtam prečo? Prečo začneme vnímať niektoré veci inak až po smrti svojich blízkych. Lebo keď sú tí ľudia medzi nami, neuvedomujeme si hodnoty, ktoré nám dávajú. Sú pre nás samozrejmosťou.

Aj v mojom živote sa udiala tragédia. Už je to rok od smrti môjho otca. Nesmierne som si ho vážila a z celého srdca milovala a milujem ho stále. Bola som pri lôžku v deň jeho smrti. Je to rok, ale spomienky na utrpenie, ktorým prešiel, zostali vo mne. Keď zomrel, povedala som si: „Už je v nebi a je mu dobre.“ Ja viem, o týchto veciach nerozhodujeme my, ale Boh. No myslím si, že taký človek ako on, a nielen on, si zaslúži pekný a kľudný odpočinok. Vtedy sa vo mne niečo zlomilo. Začala som sa zamýšľať nad úplne jednoduchými a bežnými vecami, ako sú stretnutia s rodinou, svojou priateľkou, rozhovory s ľuďmi, ktorých stretávam. Bežné veci sú aj moje deti, aj rozhovory o tom aký mali deň v škole či škôlke. Čo ich stretlo, prekvapilo, alebo sa im stalo. Sú to aj krátke telefonáty príbuzným a známym. Prechádzky po dedine, zapálenie sviečok na cintoríne. Prebudenie sa vedľa milovaného človeka, o ktorom viete, že vás miluje a váži si vás. I keď každý deň nie je rozprávkou, je vám s ním dobre. Máte sa o koho oprieť a to vám dáva silu žiť. To sú tie bežné veci a malé radosti života. Z malých kúskov sa skladá mozaika, ktorá vytvára obrazec. Tak isto, i my, každý z nás si skladá z malých kúskov tú svoju mozaiku života. Tešme sa z tých malých

kúskov, malých radostí života, z úsmevov, i rozbitých kolien, pätiiek v žiackej knižke, rozhovorov, pomoci, kamarátstiev, vzťahov, bozkov na dobrú noc, lások i malých detských ručičiek. A to nie je zďaleka všetko, z čoho by sme sa mali tešiť. Pretože o tom život je. Nie to čo máme na sebe, ale v sebe z nás robí ľudí. Nie je dôležité, ako je človek oblečený, aký má kabát či klobúk, ale aký je vo svojom vnútri. Nikto do nikoho nevidí. Nenačrie do jeho duše ani do srdca. Všetku bolesť a rany si nosíme v sebe.

Naša tvár je obrazom našej duše. Niekedy to platí, niekedy však nie. Človek musí zavrieť všetku bolesť do seba, pretože život ide ďalej. A my sme ako koliesko z mechanizmu, ktoré keď sa zastaví nastane porucha. Preto musíme kráčať ďalej i so svojou bolesťou v srdci. Chodiť do práce s úsmevom a plným nasadením. Zavrieť za tým, čo je vonku, dvere. Naplno sa venovať svojej práci a rodine. Len tak na nás nespadne tá ťažká skala bolesti. Rany sa zahoja, ale jazvy navždy zostanú. Preto zabudnime na hmotné veci a majetky. Snažme sa, aby nám boli prednejšie veci duchovné, nehmotné. Bohužiaľ vždy si to uvedomíme, až keď niekoho blízkeho stratíme.

V prvom rade hľadáme chyby najprv v sebe. My nemáme právo nikoho súdiť ani vynášať ortiel. Začnime hľadať to, čo nás a náš život duchovne naplňa. Uvedomme si to však skôr, kým niekoho stratíme. Verte, všetko má svoj zmysel. Nech ľudia okolo nás vedia, že ich potrebujeme. Snažme sa vnášať do života lásku, porozumenie, ohľaduplnosť a z určitej časti aj obetavosť a pomoc tým, ktorí to potrebujú. Pretože, keď je v živote človeka všetko jednoduché, ani si neuvedomuje, aké je to vzácne.

Apoštolát modlitby na mesiac február:

- **Všeobecný:** Aby sa plody zeme, ktoré Boh dáva pre všetkých ľudí, využívali múdro, spravodlivo a v duchu solidarity.
- **Misijný:** Aby boj s chorobami a veľkými epidémiami v rozvojových krajinách prispel v duchu solidarity k čoraz štedrejšej spolupráci zo strany vlád všetkých národov.
- **Úmysel KBS:** Aby si kresťanskí rodičia vyprosovali silu obetovať svoje dieťa pre zasvätený život Bohu.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

Zodpovedný redaktor:
Mgr. Peter Cibira, administrátor
Grafická úprava: Ing. Peter Spusta

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Cena: dobrovoľný príspevok

január v našej farnosti

Zosnulí:

- + 20.1., Rudolf Gažovič, Suchá, 70.r.
- + 22.1., Mária Hrebíčková, Suchá, 87.r.
- + 22.1., Vincent Izakovič, Suchá, 73.r.
- + 23.1., Marta Oravcová, Suchá, 69.r.

Pokrstení:

- *30.11.2006, Sofia Hrabáriková, Suchá
- *20.12.2006, Martin Mondek, Suchá

Výročia, významné cirkevné akcie

11.2.

15. svetový deň chorých

17.2.

biskupská vysviacka
Mons. Ján Hirka, emeritný biskup
(1990), Prešov

25.2.

zbierka na charitu

28.2.

biskupská vysviacka
Mons. Milan Chatur, biskup,
apoštolský exarcha (1992),
Košice

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na február

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;
17.00 - Košolná - streda;
17.00 - Zvončín - štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. februára – *Obetovanie Pána - Hromnice*
18.00 – Suchá

3. februára – *Svätoblažejské požehnanie*
7.30 – Suchá

4. februára – *5. Cezročná nedeľa*
17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

11. februára – *6. Cezročná nedeľa*
17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

18. februára – *7. Cezročná nedeľa*
17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

21. februára – *Popolcová streda*
začiatok Veľkého pôstu, prísny pôst
18.00 - Suchá

25. februára – *1. pôstna nedeľa*
17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

Február 2007

Cezročné a pôstne obdobie

Št	1	Tryfón, mučeník
Pi	2	Obetovanie Pána - Hromnice
So	3	Blažej, biskup, mučeník
Ne	4	5. nedeľa v Cezročnom období
Po	5	Agáta, panna, mučeníčka
Ut	6	Pavol Miki a spolovníci mučeníci
St	7	Maxim, biskup
Št	8	Hieronym Emiliani, rehoľník
Pi	9	Apolónia, mučeníčka
So	10	Školastika, panna
Ne	11	6. nedeľa v Cezročnom období
Po	12	Eulália, panna, mučeníčka
Ut	13	Benignus, kňaz, mučeník
St	14	Cyril a Metod, spolupatróni Európy
Št	15	Faustín a Jovita, mučeníci
Pi	16	Juliana, panna, mučeníčka
So	17	7 zakl. Rehole služobn. Panny Márie
Ne	18	7. nedeľa v Cezročnom období
Po	19	Konrád z Piacenzy, rehoľník
Ut	20	Eleuter, biskup
St	21	Popolcová streda
Št	22	Katedra sv. Petra, apoštola
Pi	23	Polykarp, biskup, mučeník
So	24	Modest, biskup
Ne	25	1. pôstna nedeľa
Po	26	Alexander, biskup
Ut	27	Gabriel Possenti, akolyta
St	28	Roman, opát (Kántry)